

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **O. W.**, zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem, se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2017 č. j. MSK 105787/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 4. 2018, č. j. 22 A 65/2017 - 30,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II.** Soud **vyzývá** žalobce, aby zaplatil do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí České republiky – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Magistrát města Frýdek-Místek rozhodnutím ze dne 22. 6. 2016 zamítl námitky uplatněné proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedený záznam potvrdil. Žalovaný v záhlaví specifikovaným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvoinstanční rozhodnutí. Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě. Ten shledal žalobu nedůvodnou a v záhlaví specifikovaným rozsudkem ji zamítl.

[2] Kasační stížností brojí žalobce (stěžovatel) proti rozsudku krajského soudu. Spolu s kasační stížností stěžovatel spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Namítal, že rozhodnutí žalovaného zasahuje do jeho právní sféry tím, že nebude moci vykonávat svou profesi a vzhledem ke svému věku si jen těžko bude hledat práci v jiném oboru. Další újmu představuje újma finanční spojená s úkony k navrácení řidičského oprávnění po dosažení 12 bodů. Přestupky, na základě kterých stěžovatel 12 bodů dosáhl, nejsou jednotlivě nijak závažné a podle stěžovatele v nich nelze spatřovat žádné ohrožení ostatních účastníků – tedy ani veřejného zájmu. Závěrem stěžovatel zdůraznil, že k žalobě byl soudem odkladný účinek přiznán.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku ve stanovené lhůtě konkrétně nevyjádřil a nechal přiznání odkladného účinku na úvaze soudu.

[4] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení všech důvodů a skutečností přednesených stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného

účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (s. ř. s.) ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. naplněny nejsou.

[5] Podle § 107 s. ř. s. „*kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se použije přiměřeně.*“

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „*soud na návrh žalobce po vyjádření žalované usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*“

[7] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako *dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení* před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována vykonatelnost rozhodnutí (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 – 38).

[8] V nyní projednávaném případě stěžovatel svou žádost zdůvodnil především požadavkem práva na výkon svého povolání (OSVČ, montáže), jehož je řízení vozidla nedílnou součástí. Pokud by stěžovatel v důsledku dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče pozbyl řidičské oprávnění (viz § 123a až § 123c zákona o silničním provozu), nemohl by nadále vykonávat své povolání. Hrozba vzniku újmy spočívající ve ztrátě jediného zdroje příjmů je podle kasačního soudu zcela reálná.

[9] Vždy je třeba poměřovat konkrétní újmu, která by mohla být přiznáním odkladného účinku, tj. odkladem výkonu rozhodnutí, na jehož základě řidič pozbývá řidičského oprávnění, způsobena jiným osobám (usnesení kasačního soudu ze dne 19. 7. 2013, č. j. 8 As 41/2013 - 43). Jak již bylo uvedeno, zásah do práv stěžovatele by byl v případě nepřiznání odkladného účinku podstatný, protože by ztratil tento zdroj příjmů minimálně do doby, než by Nejvyšší správní soud rozhodl o jeho kasační stížnosti. S ohledem na to, že je stěžovateli odebrán řidičský průkaz na základě udělení 12 bodů do karty řidiče, kasační soud se blíže zabýval rozporem se zájmy jiných osob a důležitým veřejným zájmem na bezpečnosti.

[10] Jakkoliv se mohou zdát jednotlivé přestupky méně významné (překročení rychlosti, telefonování za jízdy), nelze současně odhlédnout od kumulativního efektu celé řady přestupků stěžovatele. Rozhodnutím žalovaného bylo potvrzeno dosažení hranice 12 bodů v bodovém hodnocení spojené s odebráním řidičského průkazu. Lze důvodně předpokládat, že stěžovatel dlouhodobě nedodržuje pravidla silničního provozu a související předpisy, čímž narušuje bezpečnost provozu, jeho účastníků (ostatních řidičů) a v konečném důsledku i vlastní bezpečnost.

[11] Přiznání odkladného účinku tedy neprošlo první ani druhou podmínkou, neboť je v rozporu se zájmy jiných osob, jakož i s důležitým veřejným zájmem na bezpečnosti. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli nevyhověl a jeho kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

[12] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá poplatkové povinnosti podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a stěžovatel nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku č. II. tohoto rozhodnutí. Soudní poplatek ve výši 1.000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet Nejvyššího správního soudu č. **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1010417218**.

[13] Kasační soud závěrem konstatuje, že z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. června 2018

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu